

Nr 18.

Av herr **Ekman, Carl Gustaf**, om begränsning i visst fall av landshövdingens bostadsförmån eller dess ersättande med kontant hyresbelopp.

Till 1916 års statsrevisorers berättelse hava herrar Bernh. Eriksson, Vikt. Larsson, A. Andersson, Adolf Jonsson och undertecknad avgivit en så lydande reservation:

»Vid besöken å länsresidensen i Härnösand, Uppsala och Kristianstad hava revisorerna icke kunnat undgå att, i samband med frågan om tillgång på arbetslokaler, uppmärksamma, hur de inom residensbyggnaderna befintliga lokalerna utnyttjas. Utöver det i föregående paragraf särskilt omnämnda ärendet rörande residensbyggnaden i Härnösand så förelågo även på övriga platser lokalfrågor i aktuellt skick på grund av klagomål över bristande lokalutrymmen för länsstyrelsernas olika verksamhetsgrenar. I Kristianstad hade av detta skäl för lantmäterikontoret måst förhyras lokaler i en privatvåning, vilken anordning ur eldfaresynpunkt finge anses mycket otillfredsställande. Frånsett att arbetet med länsstyrelsernas tidigare uppgifter ständigt ökas, tilldelas Konungens befallningshavande oupphörligen nya sådana, vilkas utförande kräver utvidgade lokaler. Åtskilliga länsstyrelser torde därför inom kort komma att framställa anspråk på ökade lokalutrymmen.

I detta sammanhang synes det revisionen böra komma i betraktande, huruvida icke en för såväl staten som vederbörande landshövdingar lämpligare anordning av de senares bostadsförhållanden än de nu existerande kunde åvägbringas. De lokaler, som nu upplåtas såsom bostadsvåningar åt landshövdingarne, omfatta i regel utrymmen, icke obetydligt överstigande vad vederbörande själva torde finna behöfligt eller önskvärt.

Med den fördyring sådana lokalers tillsyn och uppvärmning efter hand undergått, synas överflödigt stora bostadsutrymmen komma att framstå mera som en börda än som en förmån. En bekräftelse på befogenheten i en sådan uppfattning torde också ligga i den framställning om särskilt statsanslag för uppvärmning av bostadslokalerna, varmed landshövdingarne ingått till Kungl. Maj:t.

Under sådana förhållanden hava revisorerna funnit skäligt uttala önskvärdheten av, att i den mån behov av ökade arbetslokaler hos länsstyrelserna uppkomma, utredning måtte åvägabringas, huruvida icke erforderliga lokalutrymmen kunna beredas genom viss begränsning av de i länsresidensen upplåtna boställsvåningarne. Och där dylika lokalbehov i större omfattning föreligga, torde ävenledes kunna, särskilt vid ombyte av landshövdingar, ifrågasättas, huruvida icke bostadsförmånerna lämpligen kunde utgå i form av kontant hyresbelopp. Genom en sådan anordning skulle synbarligen i åtskilliga fall en för alla parter tillfredsställande lösning av eljes svårreglerade och kostsamma lokalfrågor kunna vinnas.»

Under hänvisning till vad vi sålunda anfört hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville anhålla om utredning, huruvida icke, där behov av ökade lokalutrymmen för länsstyrelsen föreligger, sådana kunde erhållas genom begränsning av de i länsresidensen åt landshövdingarna upplåtta boställsvåningarna eller, där större lokalbehov föreligger, landshövdingarnas bostadsförmån kunde utgå i kontant hyresbelopp.

Hemställes vördsamt, att denna motion måtte remitteras till statsutskottet för att behandlas i samband med statsrevisorernas berättelse.

Stockholm den 24 januari 1917.

Carl G. Ekman.